

Toamnă binecuvântată

Nițu Cristina

Aș vrea să îți mângâi lin tâmpilele
Așa cum plutesc în aer frunzele,
În această toamnă binecuvântată
De a ta prezență îngândurată.

Sub bolta astrului senin
Să îți șoptesc un cântec divin:
Bătaia din aripi a unui înger sublim
Învățat când zburam cu al meu serafim.

Meteahna sufletului meu
Ascunsă sub prelata gândului greu
M-a urmărit neconținut de când ma știu...
Dar tu mă salvezi din acest pustiu
Cu a ta dragoste nemărginită
De-a ta inima cu dor căptușită.